

Tisztelt egyházi és világi méltóságok, nagyra becsült alkotóművészek, tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Amikor a székely és csángó kisgyerek először mutat a Holdra és azt mondja: „Ott a Babba Mária”, ez a család számára nagy örömet, kivételes, ünnepi pillanatot jelent. Valamikor a székely gyermekek előbb ismerkedtek meg Babba Mária fogalmával, mint magával az Isten, a Jóisten megnevezéssel. A kis Jézussal az ölében megjelenített Máriát is Babba Máriának mondják. Ahogy Petrás Mária kiállító keramikus- és ma esti előadóművészünk fogalmazott: „Babba Mária bekerekíti az életet.”

Egy másik kiállítónk, Nagy János szobrászművész úr azt mondja a Csíksomlyó Magazin idei kiadásában: „Ha szép nőt akarunk látni, akkor adjunk az ölébe gyermeket, és minden nő azonnal felragyog. Isten csodálatos módon az élet folyamatosságát a boldogság érzetével köti össze.”

Kérem, engedjék meg, hogy Nagy János uram szavaival – rendhagyó módon és mindenekelőtt - a feleségemet köszöntsem, akivel – otthon nevelt három gyönyörű gyermekem és az én budapesti vendégmunkám okán – ugyan csak hébe-hóba találkozom, de (boldog)asszonyi gondviselését minden percben érzem.

Kiemelt tisztelettel köszöntöm Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat, Fekete György elnök urat, a meghívásunkat elfogadó egyházi méltóságokat, ugyanakkor kiemelt tisztelettel köszönöm Áder János köztársasági elnök úrnak, hogy elfogadta a Boldogasszony vándorkiállításunk fővédnöki tisztét. Mint ahogy kiemelten köszönöm Gyutai Csaba igazgató úrnak is, hogy befogadott bennünket a Várkert Bazárba.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Csíksomlyó a legnagyobb kultikus központja a magyar Mária-tiszteletnek. Ide megnyugodni, kiengesztelődni, erőt gyűjteni, imádkozni, énekelni, vagyis búcsút nyerni sereglének Babba Mária magyar hívei. Elődeink hajdan Csíksomlyón Babba ősi istennőt imádták, akinek kultushelyén ma az Istenanyát tiszteljük, akinek lába alatt a hold és feje felett a tizenkét csillagból álló koszorú található.

Magyar László kárpátaljai kiállító festőművészünk így fogalmaz a már említett Csíksomlyó Magazinban: „Sajnos még nem jártam Csíksomlyón, de hallottam róla. Onnan ered a jóindulat...”

A keresztény Mária-tisztelet szervesen, harmonikusan forrt össze pogány-kori elődjének kultuszával. A nép képzeletében a szeplőtelenül fogant Mária nem vehette át a pogány-kori istenanya minden feladatát és funkcióját, különösen a termékenységhez, a termékenység-varázsláshoz kötődőket. Ezért mindezeket Mária anyjához, Szent Annához kapcsolták, akit egyszerűen Űrnőnek szólítottak, amint ezt Szent Gellért legendái is tanúsítják. A honfoglaló magyarság mélyen tisztelt istenasszonya, a Boldogasszony népünk történeti tudatát, mitologikus gondolkodásának jellegadó ismérveit is erősíti.

Szent István megkoronázásával kezdődött a magyar kereszténység ezeréves története, amelynek legkedveltebb szentje: a mennybe fölvetett Boldogasszony, a Magna Domina Hungarorum, vagyis a magyarok Nagyasszonya, Nagyboldogasszonya, akinek tisztelete azóta is töretlen. Több mint ezer

éve és mindazzal együtt, ami ezer év alatt értékrombolásban történt, Boldogasszonyhoz való hűségünk oly ép maradt, mintha csak tegnap ajánlottuk volna fel az országot Máriának.

Szent István királyunk Fehérváron, az „örökké Szűz dicsőségére” emeltet bazilikát, amelybe majd ő és utódai temetkeznek. A kortársak égi jelnek tekintették, hogy Nagyboldogasszony napján, Mária mennybevitelének augusztus 15-i ünnepén hal meg.

A „csodás” egybeesés magyarázza, hogy a Könyves Kálmán korában keletkezett Hartvik-legenda szerint „István királyságát az örök szűz Istenanya, Mária gyámsága alá helyezte, kinek tisztelete s dicsősége a magyarok közt oly nevezetes, hogy nyelvükön még a szűz mennybevitelének ünnepét is, tulajdonnévének hozzátétele nélkül, csak Urnő napjának emlegetik”.

Beszédes, hogy középkori helységeink gyakran a Boldogasszony után kapták a nevüket. Íme, néhány falunév a történelmi Magyarország különböző tájairól: a Heves megyei Boldog, a Baranya megyei Boldogasszonyfa, a burgenlandi Boldogasszony, a bácskai Boldogasszonyfalva, a Pozsony megyei Boldogfa vagy a székelyföldi Boldogfalva.

A Szűzanya lélekmentő, engesztelő, kegyelemközvetítő erejére különösen szüksége van korunknak. 1917-ben a világtörténelemben olyan eszme jelent meg, amely hivatalos ideológiává tette az ateizmust, szervezeten és erőszakosan terjesztette az istentagadást, pusztította az istenhitet és annak intézményeit.

Ez az ateizmusra és materializmusra épített világbirodalom azonban összeomlott, a mi dolgunk pedig az – és itt ismét Nagy János uram szavait hívom segítségül –, hogy „az élet szentségét, a szépség, a jóság, az igazság, a hűség, a boldogság és a hazaszeretet hitét mutassuk fel.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Nemzetstratégiai Kutatóintézet 2013. október 14-én nyitotta meg Budapesten a Kárpát-haza Galériát, amely kiállításról kiállításra mutatja be a külhoni magyarság kiemelkedő alkotóit, a nemzetrészek művészeti gazdagságát. A Galéria megnyitása óta eltelt bő másfél év alatt bemutatott közel húsz tárlat nemcsak ahhoz járult hozzá, hogy összességében láthassuk a magyar kultúrát, a magyar örökséget és a magyar jövő egészét, de az összmagyar művészetszövetkezetet is egységbe kovácsolta.

Az alapítók és az alkotók ennek a ténynek egészen kivételes tanújelét adják most: a Nemzetstratégiai Kutatóintézet a Kárpát-medence és a diaszpóra ötvenöt művészenek egy-egy alkotását bemutató vándorkiállítás-sorozatával a magyarokat oltalmazó, igen összetett és sokrétű Boldogasszony-képről ad kortárs művészi olvasatot a csíksomlyói Szűz Mária-kegyszobor megszületésének ötszázadik évfordulója előtti tisztelgéseképpen.

A mai összmagyar kultúra ritka, már-már példátlanul mondható csillag-együttállásának pillanata ez, amikor egyetlen közös esztétikai élményként szemlélhetjük meg az ötvenöt alkotást.

A Kárpát-medence és a nagyvilág szétszórt magyar közösségeihez eljuttatni kívánt kiállítás-sorozat megszervezésével a Nemzetstratégiai Kutatóintézet célja a nemzet megmaradásának zálogát jelentő keresztény hitnek és értékrendnek a felmutatása az anyaországban, a külhonban, a szórványban és a diaszpórában.

Szándékunk szerint szeretnénk a ma is elevenen élő magyar összetartozást jelképező Mária-kultusz tudatosításával a nemzet újraegyesítését szolgálni, kortárs módon újfogalmazni, kanonizálni és beágyazni a közösségek mindennapi életébe a Boldogasszony-képet.

Ezen kollektív művészi üzenet nemsokára útjára indul, hogy a Kárpát-medence különböző szegleteiben épüljön bele a kulturális és társadalmi tudatba, sok ezer érdeklődőben erősítve meg azt a felismerést, hogy a magyarok számára a Boldogasszony tisztelete sorskérdés, azazhogy tulajdonképpen isteni akarat.

Hager Ritta textilművész kiállítónk így vallott: „Isten állandó hívása ellenére a XX. század javarészt az ellenkezés, a NEM százada volt. Ez a század, a XXI-ik, remélem, az IGEN százada lesz. Az IGENÉ, amit Mária mondott az angyalnak, és magába fogadta Jézust. Mi is lehetünk Máriák, hogy befogadjuk az Isten fiát. Csak IGENT kell mondanunk.”

Isten hozta Önöket erre a kiállításra.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Szász Jenő
a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke

Elhangzott 2015. május 20-án, a Várkert Bazárban,
a Boldogasszony kiállítás megnyitó rendezvényén.